

et kommende direktivforslag om forbrugertalere rettigheder, som udspringer af Kommissionens grønne bog fra sidste år. Men lad os som sagt holde det under opsyn.

Så siger hr. Sindal også, at vi jo ikke skal glemme det, som alle borgere kan være med i. Vi skal ikke glemme det folkelige. Og han nævnte også skolebesøg. Jeg vil som undervisningsminister godt understrege, at jeg har det skidt med, at den nordiske gensidige sprogforståelse har det så dårligt, som tilfældet er. Vi er nødt til at se i øjnene, at det især er de andre, der ikke kan forstå os, fordi det danske sprog bliver mere og mere utydeligt. Somme tider kan vi jo heller ikke selv forstå det længere.

Men her er det, jeg har tilladt mig at sige – også med betydelig opbakning fra ministerkolleger – at hvis det fører til, at ungdomsparlamentet begynder at tale engelsk, så er vi altså ude i noget absurd, og så må vi fremhæve, hvad det er, man gør i EU. Taler alle engelsk i EU? Nej, når man ikke kan forstå hinanden, taler man sit eget sprog, og så bliver det oversat. I givet fald er det altså den model, vi også må vælge i nordisk sammenhæng.

Jeg fik i går et brev fra en, der havde læst min nordiske kronik i Jyllands-Posten i forgårs. Det handlede om, at hun havde fået en norsk geografilærer i skolen, og i starten forstod de ikke et ord, men efter ganske kort tid forstod de alt, hvad læreren sagde. Det er jo den form for oplevelser, som nogle flere skulle have, enten ved at komme et smut til et andet nordisk land eller ved at opleve, at de er nødt til at lytte til, hvad en, der taler lidt underligt, siger. Det tager altså ikke ret lang tid at få omstillet øret.

Sprogforskere siger, at vores øre er blevet dårligere, fordi vi heller ikke er vant til dialekter. Og så er det også sværere at høre de meget stærke dialekter, man taler i de andre nordiske lande, set fra vores synspunkt. Jeg ved ikke, hvad årsagen er, men vi skal ikke acceptere det, vi skal ikke bøje os for det. Vi i Norden skal kunne forstå nabosprogene, og en sag, der jo hvert år drøftes i Nordisk Råds sammenhæng er, om vi dog ikke kunne se noget mere af hinandens fjernsyn, og hvad vi skal gøre med disse ophavsrettigheder, der forhindrer det. Det eneste, der kan gøre mig til socialist, er ophavsretskapitalismen, som jeg virkelig synes ødelægger meget i nordisk sammenhæng. Undskyld!

Jeg kan ikke løse hr. Henrik Brodersens problem med den lille havfrue, men jeg har fulgt debatten med stor interesse. Jeg håber ikke, at

den kommer til at fylde for meget i Nordisk Råd i næste uge. I øvrigt vil jeg takke hr. Henrik Brodersen for talen, og det gælder også hr. Knud Kristensen, som jeg også synes svarede godt på de ting, der blev sagt, i lighed med hr. Erling Bonnesen.

Fru Sidsel Homann ville have forskning i, f.eks. hvordan vi får flere til at tage en ungdomsuddannelse, for det er et fælles problem de nordiske lande imellem. Hun nævnte også kvindehandel som et vigtigt emne, og det gjorde fru Line Barfod også. Jeg synes, at vi skal slå nogle ting fast. I næste uge er det efter min mening yderst relevant at drøfte de forskellige nordiske lovgivninger, der er på prostitutionområdet. Det er virkelig et emne, som egner sig til, at man udveksler meninger om det i Nordisk Råds sammenhæng. Det er det første, jeg vil sige. Jeg forstår godt bekymringen. Jeg synes også, vi skal lytte til hinanden i de nordiske lande, når det gælder de forskellige vinkler, vi har på det problem, som jo også er et globalt problem, som desværre er voksende.

Kl. 11:28

Når det gælder forskning i ungdomsuddannelser, vil jeg for det første pege på, hvor meget fælles forskning der er i forvejen, hvor mange nordiske forskere der allerede er i Danmark. Jeg kender det fra hele læseforskningsøvelsen, som jeg nu har været blandet ind i i 3-4 år, hvor det er en helt naturlig ting, at der, når vi i Danmark har et udvalg, er en nordmand og i øvrigt også en dansker med, som er ansat i Norge, og professor Niels Egelund er særdeles velbevandret i, hvad der foregår i de andre nordiske lande. Så jeg tror i virkeligheden, at når det gælder det, som fru Sidsel Homann gerne vil have sat gang i, nemlig fællesforskning i uddannelsesspørgsmål, er det noget, der kører ret godt på foranledning af dem, der forsker i den slags, men man kan selvfølgelig altid gøre det bedre.

Men det, der adskiller globaliseringsforskningsprogrammet, altså topforskningsforslaget, fra det, som vi taler om her, er jo, at topforskningsprogrammet ikke ville komme i gang af sig selv. Det er jo noget, der ligger i milliardklassen, og det er noget, som vi hurtigt skal skubbe i gang, fordi vi har klimatopmødet i København, så det er nu, det er tiden at sætte gang i nogle af disse klima- og energiinitiativer. Her er det, at de fem nordiske lande i fællesskab kan skubbe noget i gang, som ikke ville være kommet i gang, hvis de havde ladet tingene køre som hidtil, og deri ligger den nordiske merværdi. Det er